



Ikt. sz.: NOB/95-1/2013.

NOB-25/2013.
(NOB-96/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2013. november 11-én, hétfőn, 11 óra 09 perckor kezdődően
az Országház Esterházy János (földszint 1. számú) tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

| | |
|---|-----------|
| Napirendi javaslat | 3 |
| Az ülés résztvevői | 4 |
| A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása | 5 |
| Tájékoztató a Magyar Diaszpóra Tanács III. és a Magyar Állandó Értekezlet XII. üléséről, valamint a Kőrösi Csoma Sándor programról - Előadó: Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) | 5 |
| <i>Répás Zsuzsanna kiegészítése</i> | <i>5</i> |
| <i>Kérdések, észrevételek</i> | <i>7</i> |
| <i>Répás Zsuzsanna válaszadása, reagálása</i> | <i>14</i> |
| <i>További kérdések, észrevételek</i> | <i>16</i> |
| <i>Répás Zsuzsanna ismételt válaszadása, reagálása</i> | <i>17</i> |
| A Magyar Diaszpóra Tanács munkájában részt vevő egyes tagszervezetek képviselőinek tájékoztatói (Ausztrália, Brazília, Paraguay, Chile) | 18 |
| <i>Zahorán Széchenyi Ákos tájékoztatása</i> | <i>18</i> |
| <i>Szabó Ágnes tájékoztatása</i> | <i>19</i> |
| <i>Francisco Montano Filho tájékoztatása</i> | <i>21</i> |
| <i>Szekszárdi Attila tájékoztatása</i> | <i>23</i> |
| <i>Kérdések, észrevételek, válaszok</i> | <i>24</i> |
| Egyebek | 25 |

Napirendi javaslat

- 1. Tájékoztató a Magyar Diaszpóra Tanács III. és a Magyar Állandó Értekezlet XII. üléséről, valamint Kőrösi Csoma Sándor programról**

Előadó:

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár, Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium

- 2. A Magyar Diaszpóra Tanács munkájában részt vevő egyes tagszervezetek képviselőinek tájékoztatói (Ausztrália, Brazília, Paraguay, Chile)**
- 3. Egyebek**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János (Fidesz)**, a bizottság elnöke

Csóti György (Fidesz)
Gaal Gergely (KDNP)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
Kalmár Ferenc András (KDNP)
Szabó Vilmos (MSZP)
Szávay István (Jobbik)
Dr. Szili Katalin (független)
Varga László (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)
Hidvéghi Balázs (Fidesz) Kalmár Ferenc Andrásnak (KDNP)
Gaal Gergely (Fidesz) dr. Hoppál Péternek (Fidesz)
Ékes Ilona (Fidesz) Varga Lászlónak (KDNP)
Kószegi Zoltán (Fidesz) Csóti Györgynek (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár
(Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Zahorán Széchenyi Ákos, a Chilei-Magyar Kereskedelmi Kamara elnöke
Szabó Ágnes, a Kőrösi Csoma Sándor Kör koordinátora, Dél-Ausztrália
Francisco Montano Filho, a Sao Paulo-i Magyar Közösségi Egyletek
Igazgatósága részéről, Brazília
Szekszárdi Attila, a Paraguayi Magyarok Szövetsége részéről, Paraguay

Megjelent

Dr. Vékás Domokos (Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 06 perc)

A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelettel köszöntök mindenkit a Nemzeti összetartozás bizottsága mai ülésén.

Köszöntöm a napirendi pontnál megjelent előadóinkat, kiemelten köszöntöm Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár asszonyt a KIM-ből. Majd a 2. napirendi pontnál köszöntöm a megjelenteket, de már előzetesen is elmondom, hogy ők a Magyar Diaszpóra Tanács múlt heti ülésére jöttek, és különböző tengerentúli szervezeteket képviselnek. Örülök annak, hogy el tudták fogadni a meghívásunkat, és el tudtak jönni a mai bizottsági ülésünkre.

Köszöntöm képviselőtársaimat, szakértőinket, munkatársainkat, és külön köszöntöm Géczi József Alajos tanár urat, volt képviselőtársunkat, volt bizottsági elnököt. Örülök, hogy a fiatalokkal, egyetemistákkal úgy döntöttek, hogy a mai bizottsági ülésünkre bejönnek. Azt kérték tőlünk, hogy műsort is adjunk, mert nekik fél 12-kor el kell távozniuk. Nem tudom, hogy milyen lesz majd a műsor, de örülök annak, hogy be tudtak jönni bizottságunk ülésére. A mai napra kellemes és hasznos budapesti és parlamenti tartózkodást kívánok.

A helyettesítéseket a jegyzőkönyv számára hadd jelentsem be! Dr. Kovács Ferenc alelnök urat helyettesítem én, Hidvéghi Balázs alelnök urat Kalmár Ferenc képviselő úr helyettesíti, Ékes Ilonát Varga László képviselő úr, Gaal Gergelyt dr. Hoppál Péter képviselő úr és Kőszegi Zoltánt pedig Csóti György képviselő úr helyettesíti.

Megkérdezem, hogy tudunk-e szavazni a napirendről. *(Nincs jelentkező.)* Ha tudunk, akkor tisztelt képviselőtársaim, megkérdezem, hogy elfogadják-e az előzetesen kiküldött napirendi javaslatot. Akik igen, kérem, jelezzék! *(Szavazás.)* 11 igen. Ki nem fogadta el? *(Nincs jelentkező.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Köszönöm

Egy tartózkodás mellett elfogadtuk a napirendi javaslatot.

Tájékoztató a Magyar Diaszpóra Tanács III. és a Magyar Állandó Értekezlet XII. üléséről, valamint a Kőrösi Csoma Sándor programról - Előadó: Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Elfogadott napirendünk alapján az 1. napirendi pontunk: Tájékoztató a Magyar Diaszpóra Tanács III. és a Magyar Állandó Értekezlet XII. üléséről, valamint a Kőrösi Csoma Sándor programról. Az előadó Répás Zsuzsanna államtitkár asszony, és meg is adom a szót önnek.

Répás Zsuzsanna kiegészítése

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A bevezetőben nagyon sokat nem szeretnék mondani, hiszen a bizottság tagjai közül is nagyon sokan jelen voltak az üléseken *(Csóti György: Akiket meghívtak.)*, viszont, ha kérdések vannak, arra nagyon szívesen válaszolok, állok rendelkezésükre, de azért a legfontosabbat a legelején összefoglalnám.

A Diaszpóra Tanácsnak mindössze csak a harmadik ülése volt, de azt hiszem, hogy ez a munka, amit elkezdtünk a Diaszpóra Tanácsban, nagyon szépen meghozza a gyümölcsét. Ezt leginkább az ülés hangulatán tudom lemérni és főleg azon a változáson, ami az első ülés óta történt, hiszen az első ülésen, emlékszem, mindenki nagyon tartózkodó volt, hogy mi lesz most itt, ilyen még nem volt, mi fog ebből kisülni, milyen lesz ez az egész dolog. Arra is emlékszem, hogy az első ülésen egyetlenegy pissenést nem lehetett hallani a teremben az

egész ülés alatt - pedig az is jó hosszú volt -, most pedig egy nagyon oldott, barátságos légkör volt, látszott, hogy mindenki hozza az ötleteit, lelkesek, már mindenki ismeri a másikat, ezért ez egy nagyon jó hangulatban lezajlott ülés volt.

A konkrét eredményekről csak annyit szeretnék mondani, hogy az elindított programjainkat folytatjuk, és új programot is indítunk. A Kőrösi Csoma Sándor programot, amely eddig a legnagyobb tetszést aratta a diaszpórában, azt folytatni fogjuk, sőt miniszterelnök úr ígéretének megfelelően nemcsak hogy folytatjuk, hanem duplájára tudjuk növelni a keretet, tehát kétszer annyi ösztöndíjast tudunk elküldeni a diaszpóra szervezetekhez, és nagyon remélem, hogy azt a munkát, amit megkezdtek az idén, azt jól tudják folytatni majd jövőre is.

Ugyanígy folytatjuk a Julianus-programot. Bemutattuk, hogy milyen sok értéket, magyar értéket, magyar emléket, emlékhelyet találtunk már a nagyvilágban - ezt a Google Maps segítségével bárki megnézheti most már, és követheti interneten is -, ezért szeretnénk ezt továbbfejleszteni, hiszen, mint láttuk, Dél-Amerikától kezdve Iránon keresztül, a világ minden táján vannak magyar, magyar vonatkozású, Magyarországra emlékeztető emlékhelyek. Ezek nagyon fontosak, mert ezek is hirdetik a mi hírünket a nagyvilágban.

Szeretnék beszámolni röviden az új programunkról, a Mikes Kelemen programról, mely a hagyatékokról szól. A program arról szól, hogy azok az értékek, amelyek felhalmozódtak a diaszpórában, ne menjenek veszendőbe, és ha esetleg a leszármazottak nem tudják már a könyvtárakat, egyéb értékeket hasznosítani, akkor ezeket mi hazaszállítjuk, szakemberek segítségével föl fogjuk dolgozni - az OSZK-val és a Levéltárral is tárgyalunk már ebben az ügyben -, és megfelelő módon hasznosítani fogjuk. Amelyek muzeális, egyedi értékűek, azokat természetesen a megfelelő intézményekbe, kiállítások stb. helyezzük el, illetve nagyon sok könyvet tudunk majd a határon túli könyvtárakba is szállítani, és ott hasznosítani; szerintem nagyon fognak örülni ezeknek a lehetőségeknek a Kárpát-medencei magyar iskolák és a könyvtárak is. Röviden ennyit mondanék a Diaszpóra Tanácsról, mert vannak itt meghívottaink, akik részletesebben be fognak számolni.

Áttérnék a Magyar Állandó Értekezlet ülésére, ahol szintén nagyon-nagyon sok kérdést tudtunk megvitatni, hiszen a minden régióból érkezőknek alkalmuk volt arra, hogy az ő legfontosabb problémáikat elmondják. Ez is a lényege ennek a tanácskozásnak, hogy a különböző régiókból érkezettek az őket érintő, mostani, legsúlyosabb kérdéseket elmondják, hiszen az erdélyi régiósítástól kezdve a magyarügyön keresztül Délvidékig minden régióban sok minden van. Ezt nem is akarom felsorolni, hiszen a képviselő hölgyek és urak is tudják, illetve szó volt erről az ülésen is, sajnos mindenütt nagyon sok probléma van, és sokkal többet el tudunk érni, ha közösen lépünk fel ezekben a kérdésekben.

Kiemelten foglalkozott a tanácsülés az autonómia kérdésével, és szintén kiemelt témakör volt a jövő évi választások ügye, a regisztráció és a jövő évi választások megszervezése, lebonyolítása. Azt szeretnénk, ha minden olyan új magyar állampolgárnak, aki szeretne részt venni a választásokon, erre lehetősége is lenne. Ehhez nem kevés szervezési feladat szükséges, hiszen újdonság ez a mostani választási rendszer, újdonság a regisztráció mind a magyar államigazgatás, mind a határon túliak számára. A régióban sem ismert ez a módszer, de nem tudjuk másképpen megoldani a külhoniak szavazását, csak, ha regisztráció is történik, és természetesen a szavazás lebonyolítását is úgy meg kell szervezni, hogy valóban mindenkinek lehetősége is legyen szavazni.

Szeretném megemlíteni, mert nagyon fontosnak tartom azokat az új dokumentumokat, amelyeket be tudtunk mutatni a MÁÉRT ülésén. Megújítottuk a két esztendővel ezelőtt elfogadott stratégiát, és elkészült hozzá a részletes végrehajtási terv is, tehát az, hogy hogyan hajtják végre az egyes tárcák a stratégiában foglaltakat. Ha valaki ezt a kiadványt végignézi, akkor látja, hogy nagyon sok olyan kérdés van, amelyről azt hittük, hogy abban egy-egy tárca önmagában mozog, de igenis, ez összeáll egy egész képpé, és nagyon sok olyan közös munka

kirajzolódik, amit például a szórvány ügyében végzünk, hiszen a szórványkérdés egy olyan összetett kérdés, amelyben az ott felmerülő problémákat csak közösen fellépve és összefogással tudjuk megoldani.

Külön ki szeretném emelni - ugyan nem a MÁÉRT-on lett bemutatva, hanem az elmúlt hétfőn -, hogy a világon először, és természetesen Magyarországon is először megszületett a nemzetpolitikai tankönyv, egyetemi jegyzet, a „Nemzetpolitikai alapismeretek”, amelyre azért szeretném felhívni a figyelmet, mert nem volt még ilyen, és nagyon fontos az is, hogy a nemzetpolitika oktatása beépül a Nemzeti Közszerológati Egyetem tanrendjébe. Azt hiszem, hogy ezt a kötetet mindenki haszonnal forgathatja, hiszen olyan összefoglalását adja nemzetpolitikai munkánkknak és a szomszédos országokban élő magyarság mostani természetrajzának, amelyből szerintem mindannyian tanulhatunk, úgyhogy nagyon örülök, hogy ezt is be tudtuk mutatni a MÁÉRT ülésén. Köszönöm szépen a figyelmet.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt megkezdik a kérdések, illetve a hozzászólások körét, tudom, hogy több képviselőtársam felém is jelezte, hogy a meghívókat későn kapták meg; ez igaz. *(Csóti György: Én nem is kaptam.)* Nyilván államtitkár asszony erre fog reagálni, de ezért én is elnézést kérek. A tisztánlátás kedvéért elmondom, hogy államtitkár asszony nevében én már a hétfői bizottsági ülésen tolmácsoltam a meghívást. Az írásos meghívó valóban később ment ki, de hétfőn délelőtt én ezt jeleztem, úgyhogy, megelőzendő a kérdéseket, erről talán ennyit.

A tegnapi napon és tegnapelőtt Veres László kabinetvezető úrral, illetve Rétvári Bence államtitkár úrral a BUOD ülésén voltunk. Ez a szervezet a németországi magyar szervezetek szövetsége, mely idén Stuttgartban tartotta kétnapos tanácskozását. A szervezet maga húszéves, és elnököt is választottak, a régi elnököt választották meg, Klement Kornél urat újabb két évre. Nagyon jó volt maga a tanácskozás, viszont a Diaszpóra Tanáccsal kapcsolatosan kéréseket is megfogalmaztak, a Diaszpóra Tanács külön témájuk volt a tegnapi napon. Általában üdvözölték a Diaszpóra Tanács létrejöttét, melynek működésével kapcsolatosan elég mély ismereteket kaptak a Diaszpóra Tanács képviselőitől.

Egyet viszont kértek tőlem, hogy mondjam el, mégpedig azt, hogy a jövőre nézve jó lenne, ha pontosan lehetne tudni, hogy mely szervezetek kapnak meghívást erre az ülésre, hiszen maguk között ez feszültségeket kelthet, és ők nem hivatottak arra, hogy megválaszolják, hogy ők miért vannak ott, a másik miért nincsen ott. Szeretnék kérni, hogy a következő években a Diaszpóra Tanács összehívása előtt lenne egy tiszta kép közöttük. Ők egyébként egyértelműen úgy érezték, hogy nekik itt a helyük, hiszen németországi ernyőszervezetről van szó, akik egyébként a Nyugat-európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségének is a tagja, és itt is voltak, részt vettek ezen a tanácskozáson.

A Kőrösi Csoma Sándor programmal kapcsolatban az hangzott el, hogy a következő évben a 47 helyett - számszerűsítve nem láttam - 94-en, viszont a hírekben úgy hangzott el, illetve az ülésen is, hogy dupla számban mennek ki Kőrösi Csoma Sándor programosok a világ minden tájára. Egyébként Németországban is, de bárhol, ahol bármilyen tanácskozáson részt vettem, ezt a programot dicsérték, és örültek annak, hogy a fiatalok ennyire szerteágazó tevékenységet folytatnak. Ahova odakerültek, nagyon-nagyon megdicsérték őket, és nem az volt a gond velük, hogy figyelmeztetni kellett volna őket a munkájukra, hanem éppen ellenkezőleg, sokkal többet dolgoztak, és nagyobb aktivitásra sarkallták az ottani szervezeteket is, mint ahogy ők ezt gondolták - sőt volt például Németországban olyan srác, aki önszorgalomból azóta visszament már, és folytatja a táncoktatást -, illetve sokkal több helyre értek el, mint ahogy azt előzőleg bárki is gondolta volna.

A kérdés ezzel kapcsolatban az, hogy a Kőrösi Csoma Sándor program pályázatainál a szervezetek kérését figyelembe fogják-e venni a vélemény kialakításánál, illetve a fiatalok kiküldésénél. A volt ösztöndíjasok például visszamehetnek-e arra a területre, ahol voltak, és ezen most földrajzi területet értek. Esetlegesen lehet-e tudni, a szervezetek megtudhatják-e a pályázat elbírálása előtt, hogy még kik nyújtották be a pályázatot, mert a látókörükben nagyon sok fiatal van, akik ezekre a pozíciókra jelentkeztek, és hogy adhatnak-e ajánlást a programban részt venni szándékozó jelölteknek.

Képviselőtársaimnak adnám meg a szót. *(Jelzésre:)* Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Én is üdvözlöm államtitkár asszonyt, de előjáróban, elnök úr, két dolgot engedjen meg. Ismét szeretném elnök urat most már nem felhívni, hanem felszólítani, hogy amennyiben nem tud gondoskodni arról, hogy a bizottság valamelyik alelnöke jelen legyen az ülésen, akkor ne tegyen érdemben hozzászólást a bizottság üléseihez, amennyiben nem tudja az ülésvezetést átadni.

ELNÖK: Ne haragudjon, képviselő úr, az, hogy én képviselő vagyok, ön ezt nem kérdőjelezheti meg. Átvettem a mandátumomat, igazolni is tudom. Nekem, mint képviselőnek, azt gondolom, egy bizottsági ülésen megvan az a jogom, hogy feltegyem a kérdéseimet. Nem fogalmaztam meg sem Fidesz-, sem KDNP-álláspontot.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Önnek a bizottság elnökeként át kell adnia az ülésvezetést, ha érdemben kíván hozzászólni. Ezzel kapcsolatban az ügyrendi bizottságnak van egy állásfoglalása, és amennyiben nem tartja magát ehhez, magam is az ügyrendi bizottsághoz fogok fordulni; ez az egyik.

ELNÖK: Nem érdemben szóltam hozzá, hanem kérdést tettem fel.

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Elnézést, csak azt szeretném mondani Szávay István képviselőtársamnak, hogy lehet, hogy ez így írva vagyon, de a gyakorlat évek óta, akár évtizedek óta teljesen más. Minden bizottsági ülésen föltesz kérdést a bizottsági elnök akkor is, ha nincs ott éppen az alelnök, én legalábbis ezt tapasztaltam, és nem tartom illőnek, hogy ilyen mértékben folytatódjon a számonkérés és a különböző kifogások. Vannak egyébként Szávay képviselőtársam által jogosan fölvetett kifogások, ez rendben van, de nem kellene túlzásba vinnie az ilyen formai dolgokat. Köszönöm.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Nem viszem túlzásba, október 1-jén hozott az Országgyűlés ügyrendi bizottsága L. Simon képviselő úr ülésvezetési gyakorlatával kapcsolatban hasonló állásfoglalást. Van a bizottságnak két alelnöke, be kellene járniuk az ülésekre. Kérem, szíveskedjenek erről gondoskodni, ez az egyik.

A másik: Tisztelt elnök úr, ami a meghívót illeti, úgy gondolom, hogy ön a bizottság elnöke, és önnek a bizottság érdekeit kellene képviselnie, nem pedig a kormány álláspontját védenie. Elfogadhatatlannak tartom, jelzem, több képviselőtársam nevében is azt a gyakorlatot, amit államtitkár asszonyék folytatnak. A meghívót természetesen szánt szándékkal nem kaptuk meg időben, azért, hogy a Diaszpóra Tanács ülésén ne tudjunk részt venni. Úgy gondolom, ezzel kapcsolatban a bizottság elnökének világosabb jelzéssel kellene élnie, és talán a bizottság álláspontját képviselni, nem pedig a kormányét, elnök úr.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Ami az elmondottakat érinti, ön azt mondja, hogy sok dolgot megvitattunk. Ez nem igaz, nem vitattunk meg sok dolgot a Magyar Állandó Értekezleten. Ezen a dolgon nagyon sokat gondolkodtam én magam is, tegnap nyilvánosságra

is hoztam egy bejegyzést, amelyben megbíráltam saját korábbi álláspontomat - ezt nyilvánosságra hoztam, elküldtem a sajtónak, illetve különböző internetes fórumokra is - azzal kapcsolatban, hogy helyes és célszerű volt-e a Jobbik részéről, hogy a zárónyilatkozatot aláírta. Utólag arra jutottam, hogy nem, nem kellett volna ahhoz a komédiához asszisztálni, amit önök ott párbeszédnek meg nemzeti együttműködésnek neveztek. Az egész ülés rohanásból állt, az egész ülés időkeretét elszabták, ott érdemi vitára, érdemi beszélgetésre gyakorlatilag nem volt lehetőség. Az elhangzott előadásokat persze lehet fontosnak minősíteni, de sok résztvevőnek is az volt a véleménye, hogy talán jobb lett volna több időt szánni valóban a párbeszédre és a problémák megbeszélésére, államtitkár asszony.

Ami a zárónyilatkozatot illeti, eléggé egyértelműen kitűnik belőle az, hogy... Ugye, két részből áll a zárónyilatkozat, az elején elmondják a résztvevők azt, hogy mi az, amit üdvözölnek, mi az, amit kiválónak tartanak az elmúlt egy évből. Nos, világosan látszik, hogy az elmúlt egy évben önök az égvilágon semmilyen nemzetpolitikai szempontból fontos ügyben nem tudtak előrelépést elérni. Egy olyan alibizéssel kezdődik a zárónyilatkozat, hogy üdvözöljük az egyszerűsített honosítást, ezt háromszor megtették már, államtitkár asszony, az elmúlt négy évben. Üdvözöljük a szavazati jogot, ez szintén egy régi dolog, illetve üdvözöljük a külhoni magyar kisiskolások éve program sikerességét. Ez ügyben mi sem vagyunk kritikusak, de azért azt elmondanám, furcsa egy kicsit úgy üdvözölni a kisiskolás-programot, hogy tudjuk, önök a mai napig se fizették ki a nevelési-oktatási támogatásoknak a teljes összegét. Számos alkalommal feltettem ezt a kérdést, felteszem most sokadjára is, államtitkár asszony, hogy mikor fogják megkapni a külhoni magyar szülők ezt a támogatási összeget. A zárónyilatkozat többi része gyakorlatilag három oldalon keresztül azokat a problémákat sorolja, amelyekben önök, a magyar kül- és nemzetpolitika az elmúlt 3 évben nem tudott előrelépést elérni, úgyhogy gyakorlatilag ez a 3 oldalas felsorolás a kormány kül- és nemzetpolitikai kudarcainak a tételes listája.

Szeretném megkérdezni, államtitkár asszony, hogy miért nem került be az ülésre az oktatás-nevelési rendszer újragondolása, erről ön is beszélt, és Balog Zoltán miniszter úr is beszélt itt a bizottság ülésén. Nem tudom már, hogy mikor volt az ő meghallgatása, talán néhány hónappal ezelőtt, akkor is elhangzott több kérdés ezzel kapcsolatban, és akkor miniszter úr határozott ígéretet tett rá, ezt ön is megerősítette később, hogy erről a kérdésről a MÁÉRT-ülésen fogunk beszélni. Ez egy bonyolult ügy, tudjuk, kikérik az érintett tagszervezetek véleményét, hogy ezt a rendszert hogyan lehetne felülbírálni, de erről nyilván szó sem volt.

Szeretném továbbá megkérdezni, hogy miért nem hozták be a nemzeti jelentőségű intézmények listájának kérdését, illetve felülvizsgálatát. Erről szintén volt szó, erre szintén ígéretet tettek, és erről szintén nem volt szó a MÁÉRT-on. Szeretném megkérdezni, államtitkár asszony, hogy miért annyira fontos önöknek a nemzeti jelentőségű intézmények listájának összeállításakor az ellenzék véleményének a kikeresztése, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr kiálljon, és nyílt színen meghazudtolja a saját egy évvel ezelőtt mondott szavait. Miért annyira fontos önöknek az, hogy az ellenzék egy levelet se írhatson azzal kapcsolatban, hogy a nemzeti jelentőségű intézmények listájára kiket javasol felvenni?

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr, ez egy régi sérelmünk, ez egy rendkívül pitiáner dolog - de ez nem a mi pitiánerségünk, hanem az önök kistílúsége, ezt szeretném azért leszögezni -, a MÁÉRT tavalyi ülésén, miután ezt én kritika tárgyává tettem - ezt követően Mesterházy Attila is kritika tárgyává tette egyébként -, miniszterelnök-helyettes úr fölállt, ott ült ön mellett - ezt ön is letagadta egyébként a MÁÉRT legutóbbi külügyi bizottsági ülésén, államtitkár asszony -, Semjén Zsolt fölállt, széttárta a kezét, és szó szerint azt mondta: tudjátok mit, ha ez nektek ennyire fontos, rendben van, akkor jövőjére küldjétek el a javaslatokat. Ezt idén ismét felvettem, Semjén Zsolt pedig meghazudtolta saját korábbi szavait, mint ahogy ön is arról beszélt egyébként a MÁÉRT külügyi szakbizottsága

ülésén, hogy ilyenről szó nincsen, továbbra is csak a külhoni szervezetek tehetnek javaslatot a nemzeti jelentőségű intézmények listájára. Miért annyira fontos ez az ügy, államtitkár asszony, hogy még javaslattételi jogot sem hajlandóak adni úgy, hogy ezt a miniszterelnök-helyettes úr egyszer már megígérte, majd egy évvel később ugyanabban a teremben, ugyanazon az ülésen, ugyanannál az asztalnál, ugyanazok előtt az emberek előtt megtagadja azt, amit egy évvel korábban mondott.

Nemzetpolitikai tankönyv: Találkoztam a szerzőkkel néhány nappal ezelőtt, és mivel akkor a tankönyvet én csak átfutottam, a tartalomjegyzékét néztem meg, valóban nem tudtam belemerülni, elsőre nagyon tetszett, sőt még az elismerésemet is kifejeztem. A hétvégén volt időm beleolvasgatni egy-két fejezetbe, és úgy tűnik, hogy önök a szocializmus idején a „Világnézetünk alapjai” című művel keverték össze ennek a tankönyvnek a feladatait és a küldetését. Nagyon helyes és nagyon jó dolog az, és szeretném üdvözölni - hogy valami pozitívum is legyen a felszólalásomban -, az igazgatásban dolgozók számára ezeknek az ismereteknek a tudását előírni, ez mindenképpen üdvözlendő, de úgy gondolom, hogy nem egy pártálláspontot kellene megjeleníteni. Számos kérdésben, ami ebben a tankönyvben szerepel, legyen szó a határon túli magyar pártok feladatáról és szerepéről, legyen szó a magyar állam feladatáról és szerepéről, legyen szó a különböző kormányok nemzetpolitikai hozzáállásáról, ezzel kapcsolatban tényszerűen valótlán és egyértelmű politikai állásfoglalások találhatók ebben a tankönyvben.

Végül pedig azt szeretném megkérdezni, most nem kívánom jobban kifejteni, csak kérem államtitkár asszonyt, hogy amennyiben lehetséges persze, ha lehet, csak egy igennel vagy nemmel feleljen erre a kérdésre, azt szeretném megkérdezni, hogy a Kőrösi Csoma Sándor program kapcsán kormánypárti ifjúsági szervezetben viselt tagság vagy onnan érkező ajánlás jelentett-e előnyt, plusz pontot az ösztöndíj elnyerésénél. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megkérdezem, hogy befejezte-e a képviselő úr, vagy van-e még kérdése. *(Szávay István: Befejeztem.)* Köszönöm szépen.

Kinek van még kérdése, hozzászólása? *(Jelzésre:)* Dr. Hoppál Péter képviselő úr!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Én egy vagyok a sok képviselő közül, de Szávay képviselő úrnak mondanám, persze a stílusáért mindenki maga felel, de azért a stílus maga az ember. István, én jobb belátásra sarkallnálak, tehát szeretettel kérlek, hogy őrizzük meg a Nemzeti összetartozás bizottságában azt a stílust, amit egyébként az alapítás óta, két éve őrzünk. Én magam is volt, hogy egyszer kicsit keményebb stílusban szóltam egy bizonyos ügy kapcsán, és utána pedig megkövettelek, tehát azt gondolom, jó, ha őrizzük az értékeinket a stílus vonatkozásában is. *(Csóti György: Egyetértek.)* Biztos vagyok benne, hogy te is, ha ezt végig gondolod, akkor ezen az állásponton vagy és leszel. Mindazonáltal természetesen nincs jogom sem és okom sem arra, hogy bárkinek a felszólalását kritizáljam, mindenki a saját felszólalásáért felelős.

Ami az érdemi és ténykérdést illeti, államtitkár asszonynak szeretnék köszönetet mondani. Mivel én a délelőtti Diaszpóra Tanács eseményeit csak a sajtón keresztül tudtam figyelni, lévén, hogy más elfoglaltságom volt, de a délutáni regionális ülésekre betekintve azt láttam, hogy valóban, ez a harmadik alkalom a szervezettségét, illetve hangulatát tekintve is, ahogy államtitkár asszony elmondta, már egy jól működő szervezet képét mutatta. Nyilvánvalóan ehhez hozzájárult az is, hogy nemcsak a szervezés volt megfelelő, hanem az érintett képviselők is megismerkedtek már, és tudták azt, hogy milyen céllal jönnek ide, és hogy milyen ügyek mentén kell, hogy az érdekérvényesítésüket elvégezzék.

Egy olyan apróságot tapasztaltam az észak-amerikai régió ülésén, ami viszont olyan probléma, olyan apróság, amire szerintem a későbbiekben érdemes lesz államtitkár asszony

munkatársainak majd figyelni, és ezt a tapasztalatomat jó szívvel és szeretettel továbbítom, ahol azt láttam, hogy a kinyomtatott meghívóban volt olyan ország, amelynek az egyik szervezetéhez tartozó képviselői képviselőként voltak feltüntetve, a másik szervezethez tartozó képviselők pedig megfigyelőként voltak feltüntetve. Majd később az ülésen ez korrigálásra került, tehát mindegyik szervezet részéről a korábban meghívott vendégek, akik képviselőként voltak meghívva, már képviselőként szerepeltek. Tehát ilyen adminisztratív problémákat, ha államtitkár asszony munkatársai nem követnek el, akkor azt a felesleges problémát is sikerül megelőzni, hogy hazaérve, hazamenvén, az érintetteknek otthon, feszültségterhes környezetben kell, hogy a munkájukat végezzék, nekünk azt gondolom, az az érdekünk, hogy minden területen, minden kontinensen, minden országban a magyarsághoz tartozó szervezetek együttműködését próbáljuk meg itthonról katalizálni, és ebben kiemelt szerepet végez a Nemzetpolitikai Államtitkárság, ezért azt gondolom, hogy az ilyen felesleges adminisztratív bakikkal nem érdemes ezt a kiváló célt gyengíteni vagy kisebbiteni.

Ugyanez az adminisztratív probléma fordult elő, amire egy javaslatot is megfogalmaztak, hogy az egyik ország regionális vezetőjének megválasztásakor a szavazás által kiadott eredmény mellé miniszterelnök-helyettes úr javaslatára a szűk szavazati eredmény miatt egy másik elnököt is kijelöltek. Azt gondolom, hogy ilyenkor az a helyes eljárás, hogy a titkosan megválasztott elnök legyen az elnök és a javasolt elnök pedig a társelnök, s ezzel a funkció-kiegészítéssel vagy megnevezéssel talán helyreállhat az a legitimitás, amit ott néhányan rosszul éltek meg.

Tehát még egyszer hangsúlyozom, amiket elmondtak, ezek marginális kérdések, marginális ügyek voltak, de a kiváló szervezés és a nagyon jó célkitűzések, a kiváló programok, amelyek a határon kívüli, a határoktól távol szakadt nemzettársaink integrációját célozzák - és ebben a vonatkozásban az elmúlt 23 évben ilyen jellegű szervezeti és intézményi összefogásra, illetve intézkedésre nem került sor -, tehát ez a példaértékű munka, amit elvégzett az elmúlt három évben a kormányzat, ezt a munkát tovább kell folytatni. Mindenképpen azon kell, hogy legyünk, hogy feltérképezzük, és feltárjuk a többedik generációban is fellelhető - ahogyan elhangzott a Diaszpóra Tanácsban is -, magukat magyarnak valló, de esetleg a nyelvi kötődést már nem annyira intenzíven megélő, viszont kulturálisan és identitásban mindenképp hozzánk tartozó nemzettársainkat is. Ha a programok bővítésével, a programokban résztvevők létszámának fantasztikus kiterjesztésével, megduplázásával lehetőségünk van erre, akkor nagyon bizakodhatunk, hogy nemcsak a határon túli, hanem a távoli kontinenseken élő magyarság is az összmagyarság erejét erősítheti tovább. Köszönjük szépen a munkájukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

(*Jelzésre:*) Elnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen, elnök úr.

Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégek! Engedjék meg, hogy egy más összefüggésben, de néhány gondolattal én magam is hozzájáruljak ehhez a mai diskurzushoz, amit vitának nem is neveznék, hiszen tőlem távol áll az, hogy két olyan dokumentumokat kritizáljak, amit alapvetően aláírtak azok a szervezetek, melyek akár a diaszpóra tekintetében, akár a MÁÉRT tekintetében jogosultak voltak arra, hogy egy kooperációban egy közös dokumentumot elfogadjanak. Így szeretném azt leszögezni, hogy én nem kritikával szeretném illetni ezeket a dokumentumokat, tiszteletben tartva az ő közös akaratukat is, hanem éppen hozzájárulni szeretnék néhány kérdéssel.

Két dolgot emeltem ki magamnak, tekintettel arra is, hogy én elneveztem ezt a múlt hetet a nemzetpolitika nagyhetének, hiszen a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma szórvány munkacsoportjának kedden volt az ülése, szerdán a Diaszpóra Tanács ülése volt,

csütörtökön pedig a MÁÉRT ülése. Azt gondolom, ez egy olyan ív, amit érdemes egy picit közösen is görcső alá venni, azért is, hogy mi az, ami történik, mondjuk a következő egy esztendőben, hiszen elhangzott az is, hogy ebben a ciklusban már nem fog sor kerülni hasonló, legalábbis a tervezettek szerint hasonló ülésekre. Ebben az összefüggésben szeretném államtitkár asszonyt is arra kérni, hogy próbáljunk meg - a KMKF, a MÁÉRT, illetőleg a Diaszpóra Tanács ülése dokumentumait is figyelembe véve - néhány kérdést asztalra tenni, és egy olyan iterációt kialakítani, ami reményem szerint egy következő ciklusban új lendületet is adhat annak, ami a közös munkát jelenti.

Mire gondolok? Az egyik, hogy a szórvány munkacsoportban, ahol szintén kérdés volt, illetőleg a téma pontosan az volt, hogy a kulturális, oktatási kapcsolatokat hogyan lehet még teljesebbé tenni elsősorban a diaszpórában, ezzel kapcsolatban azt javasoltam, hogy jó lenne, ha azokat a stratégiákat, amiket annak idején is közösen építettünk, és ami gyakorlatilag a kormány nemzetpolitikai stratégiájában is szerepel, de a KMKF előkészítéseként volt, poroljuk le, és tekintsük át azokat a lépéseket, ami eddig megtörtént, illetve a parlamenti dimenzióban megalkotott stratégiákkal segítsük azt elő, ami azzal a diskurzussal további lépésekre adhat lehetőséget. Így arra kérem képviselőtársaimat, hogy próbáljuk meg a KMKF-et is segíteni abban, hogy ezek a stratégiák, tekintettel arra, hogy 4-5 év eltelt mindegyikben, a parlamenti dimenzióban ne csak általánosságban segítsék a kormányzati tevékenységet ezeken a területeken, hanem azokban a konkrétságukban is, amit az egyes kérdések, nevezetesen a különböző programok megjelenítése, a hálózatok további építése jelenthet.

Államtitkár asszonynak szeretném pontosan ebben az összefüggésben említeni a másik kérdést, a Verespatak, illetve a Kárpát-medencei fémbányászat kérdését. Ebben az ügyben, konkrétan a verespataki ügyben, tekintettel arra, hogy 2011 óta a Fenntartható fejlődés bizottsága egyetlen megkeresésére sem kap választ a román parlament illetékes bizottságától, tulajdonképpen fölcsilant a szemem, amikor azt láttam, hogy alakult egy Verespatak bizottsága a parlamentnek - gondolom egy ad hoc bizottság -, s ekkor újabb levélben fordultam, az előző összes dokumentumot elküldve a Verespatak bizottsághoz. Arra kérem önt - a Külügyminisztériumot is megkeresve, hiszen a diplomáciai utak figyelembevételével történt ennek a továbbítása -, hogy segítsék elő azon az úton is, hiszen úgy tudom, hogy ezekben a napokban döntés fog születni, hogy kapjunk erre választ.

A Fenntartható fejlődés bizottsága egyébként napirendre tűzte azt, hogy nézzük át az egész Kárpát-medencében a hasonló törekvéseket, és ennek kapcsán szeretném ugyancsak mondani államtitkár asszonynak, hogy érdemes esetleg - nyilván ezt a feladatot nem önnek adresszálom, hanem magunknak -, hogy a fenntartható fejlődés Kárpát-medencei stratégiáját is tekintsük át, hiszen figyelemmel kell lennünk arra, hogy nemcsak Verespatakon, hanem a Felvidéken is sajnos vannak olyan kezdeményezések, amelyek esetlegesen nemzeti érdekeket sérthetnek. Azt hiszem, hogy ebben a szinergiában ezzel is érdemes lenne kicsit általánosabban, nyilván a kérdést nem relativizálva foglalkoznunk.

A harmadik kérdés, amit talán ma a legfontosabbnak tartok, kiállni az autonómia kérdése mellett. Szerintem ebben a múlt heti nemzetpolitikai nagyhét egy új időszámítást is jelentett, figyelemmel a székelyek nagy menetelésére, és azt hiszem, hogy ez a két dolog együtt egy új fénytörést vagy egy új prizmat is adott annak, ami a nemzetpolitikában az autonómia kérdésében leledzik, hiszen eddig még soha nem látott egyetértés van abban, politikai erőktől, illetve politikai aktoroktól függetlenül abban, hogy ki kell állni ezért. Ennek talán az első grádicsa Székelyföld régióalakításának a kérdése, hiszen azt egyben az autonómia előszobájának is tekinthetjük, így én úgy hiszem, hogy emellett nekünk, a Nemzeti összetartozás bizottságának és ezen belül az Autonómia albizottságnak ki kell állnunk, és konkrétan folytatnunk kell ezt a munkát. Csóti György alelnök úrral megbeszéltük, hogy a

december 5-én tartanánk a következő Autonómia albizottsági ülésünket, ahol az egyik téma például, hogy újratekintsük, mi az, amit konkrétan együtt tehetünk ebben a kérdésben.

Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Illő tisztelettel - és nem szeretnék abba a hibába esni, hogy a meghívásokkal kapcsolatosan bármilyen kritikát megfogalmazzak, hiszen valóban, a múlt hétfőn elnök úr részéről elhangzott, hogy a Diaszpóra Tanács ülésére meghívást kaptunk - csak érdekességként mondanám, s talán tanulságul is államtitkár asszonynak, hogy én magam előző este 10 órakor kaptam meg a Diaszpóra Tanács ülésére a meghívót, mely Szili Katalin képviselő asszonynak szólt, és a megszólítás „Tisztelt Hivatalvezető Úr!” volt. Ismerem Kaffkának azt a mondását, hogy a hivatal nem a butaság intézménye, hanem a fantasztikumé, ezt mindannyian a különböző szinteken megéljük, de azért azt hozzá kell tennem, hogy Csóti György képviselőtársam egyáltalán nem kapott meghívót, ehhez képest én csak vigasztalni tudtam képviselőtársamat. Így én elnézést kérek azoktól a diaszpórában élőkől, akik a vállukon cipelik a magyarság sorsát a tengerentúl, és köszönet illeti őket. Sajnos ezt ott nem tudtam megtenni, így most teszem meg, és köszönöm szépen. Köszönöm a megszólalás lehetőségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

(*Jelzésre:*) Kalmár Ferenc képviselő úr!

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Vendégeink! Először is engedjék meg, hogy sok szeretettel köszöntsem vendégeinket. Nem tudom, hogy most önökben milyen kép alakult ki erről a bizottságról, de tessenek elhinni, hogy ez valójában is a nemzeti összetartozás bizottsága, ahol mindenféle vita, vélemény és ellenvélemény ellenére azért nagyon sok mindenben egyetértünk, és a hangnemek összecsengenek a fontos kérdésekben. Így van ez például az autonómia kérdésében is, ami véleményem szerint is a legfontosabb kérdés, és a Kárpát-medencében a megmaradásunk záloga a székely autonómia elsősorban; aztán majd jöhet a többi is. Igen, ezzel foglalkozni kell, és úgy gondolom, hogy ezt elősegítette a nemzetpolitikai nagyhét is, ami a múlt héten volt, és nagyon dicséretes, nagyon jó, hogy ezt megszervezte a Nemzetpolitikai Államtitkárság. Nagyon sajnálom, hogy nem tudtam részt venni, de ugyanilyen jellegű külföldi munkám miatt nem tudtam részt venni, mert szintén a kisebbségekkel kapcsolatos strasbourgi jelentéssel kapcsolatban Finnországban kellett lennem. Mindenesetre ezért is nem igazán akarok hozzászólni az anyaghoz, mert nem voltam jelen, és az ember ne beszéljen olyanról, amit nem tapasztalt saját maga.

Viszont elnök asszonynak a Kárpát-medencei fenntartható fejlődés ügyével kapcsolatos hozzászólásához szeretnék egy adalékot hozzátenni, mégpedig felhívom a figyelmét arra, hogy Kárpátalján, Nagymuzsalyon szintén egy aranybányanyitásról van szó. Ez nagyon fontos dolog, erről én, amikor értesültem, körülbelül egy évvel ezelőtt interpelláltam ebben az ügyben, melyre akkor Illés Zoltán államtitkár úr válaszolt, de erre nagyon oda kell figyelni, mert ez itt van közvetlenül a Tisza gyűjtőterületén, és ez nagy veszélyeket hordozhat magában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Elnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen.

Egy mondatot, elnök úr, arra, amit a képviselőtársam mondott.

Valóban, Nagymuzsalyon is, azért tűztük mi a Fenntartható fejlődés bizottságában az egész Kárpát-medence ezen kérdéseit napirendre, ami nyilván a határon túli nemzettársainkat is érinti. Nem zárnám ki azt sem, hogyha mi ezt előkészítjük, a Nemzeti összetartozás bizottsága és a Fenntartható fejlődés bizottsága egy együttes ülést tartson ebben a témában.

Szerintem ezt tegyük még megfontolás tárgyává, és ennek az előkészítését akkor megtennénk, elnök úr. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Természetesen, köszönjük.
(*Jelzésre:*) Képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm.

Csak Kalmár képviselő úrhoz szeretnék két mondatot, illetve ezzel kapcsolatban felmerült még egy kérdésem - ha megenged még egy kört elnök úr - államtitkár asszonyhoz. Én nem kívánok itt most a vendégeink előtt belemenni abba, hogy milyen a bizottságunk, milyen nem a bizottságunk, képviselő úr, a mi véleményünk az, hogy önök a kormányzati nemzetpolitika stílusához, kirekesztő és agresszív stílusához hasonlóan készítettek vagy csináltak egy pártbizottságot a Nemzeti összetartozás bizottságából.

Ami a területi autonómiát illeti, amivel mi elvileg egyetértünk, Semjén miniszterelnök-helyettes úr azt mondta a MÁÉRT-en és az azt követő sajtótájékoztatón is, hogy egyetértés van abban, hogy a tömbnek területi autonómiát, a szórványnak pedig kulturális autonómiát. Ebben sincsen egyetértés, államtitkár asszony, pontosan Délvidék esetében, mert Délvidék esetében Magyarország sem hajlandó területi autonómiát kérni és követelni az ott élő magyarságnak; ez találkozik egyébként furcsa módon, vagy annyira talán nem furcsa módon a VMSZ véleményével is. Tehát szó nincs általánosságban egyetértésről a területi autonómia kapcsán, sajnos, képviselőtársam, pontosan azért nem, mert ott, ahol lenne értelme területi autonómiát kivívni, és a Délvidéken lenne - ott van rá jó példa is, a koszovói szerbek Mitrovica-környéki autonómiája -, ott pedig éppen nem kérjük, mert nem kívánunk - ezt miniszterelnök úr elég világosan megmondta -, nem kívánunk újabb feltételeket szabni a szerb uniós integrációhoz. Tehát itt ez az alapelv már meg is bicsaklott ezzel kapcsolatban. Ha szólna erről egy-két gondolatot, államtitkár asszony. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kedves képviselőtársam, mi törekszünk arra, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága a nevének megfelelően is valóban a nemzeti összetartozás bizottsága legyen, de ha ön vagy önök nem annyira kívánnak ebben részt venni, erőnek erejével nem tudjuk kényszeríteni. Úgy gondolom, hogy egy jó darabig ez egészen jól működött, és ha ön szeretne visszatérni ehhez, nagyon szívesen várjuk, örömmel üdvözljük ebben a stílusban, de ha nem kíván, akkor menjen külön utakon tovább. Köszönjük szépen.

Van-e még kérdés? (*Nincs jelentkező.*) Ha nincs, akkor államtitkár asszonynak megadnám a szót.

Répás Zsuzsanna válaszadása, reagálása

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

A meghívók ügye: mindenki felvetette, és mindenkinek igaza van. Elnézést kell kérnem, adminisztratív hiba történt, most nem is részletezném ezt, hogy amikor önök megkapták a MÁÉRT-ra szóló meghívót, akkor miért nem kapták meg vele együtt a Diaszpóra Tanács ülésére szóló meghívót is. Megbeszéltem a kollégákkal is, még egyszer elnézést kérek, nem tudok mást tenni.

Menjünk akkor tovább! Mind Potápi elnök úr, mind Hoppál Péter képviselő úr felvetette a Diaszpóra Tanács ülésén a tagság kérdését. Nehezebb helyzetben vagyunk a diaszpóra kapcsán, mint a Kárpát-medencei szervezetek kapcsán a legitimitás kérdésében. A Kárpát-medencében ez egyszerű, egy határon túli politikai jellegű vagy érdekvédelmi jellegű szervezet legitimitást úgy szerezhet, hogy elindul egy választásokon, és ott valamilyen támogatottságot szerez. Mi úgy határoztuk meg annak idején a MÁÉRT alapokmányában, az

első zárónyilatkozatban, hogy parlamenti vagy tartományi képvisellel kell rendelkezni; a tartományiba a megyeit beleértjük, hiszen a legtöbb helyen ez ezt jelenti. A Kárpát-medencében ez tehát egyszerű, de a diaszpórában nem egyszerű, hiszen civil szervezetekről van szó, nincs választás, ezért nagyon nehéz. Mi igyekszünk egy minél nagyobb merítést alkalmazni, hogy minél több szervezettel és ezáltal minél több magyarral kapcsolatba kerüljünk szerte a nagyvilágban, de nehéz ezt meghatározni, mert nincsenek objektív kritériumok, tehát nem tudjuk megmondani, hogy ennyi tagság vagy annyi tagság.

Fölmerült egy külön probléma a mostani ülésen, hogy valaki megfigyelő vagy nem. A tavalyi ülésen is voltak már megfigyelők, akik most teljes jogú tagok lettek, és gyakorlatilag ezt a gyakorlatot vittük volna tovább, de a tavalyi megfigyelők közül voltak olyanok, akik akkor még speciel nem voltak bejegyzett szervezetek. A jelenlegi megfigyelőink közül mindenki bejegyzett szervezet, ezért eleget tettünk annak a kérésnek, hogy hadd vegyenek részt a szavazásban is, de ez nagyon nehéz. Ezt a miniszterelnök-helyettes úr a lelegején leszögezte, hogy nem tisztünk és nem is szeretnénk igazságot tenni otthoni vitás kérdésekben. Annyit tudtunk tenni, hogy mivel ebben a helyzetben valóban nagyjából egyforma támogatottságot tudott felmutatni a két oldal, akkor mind a kettőt elfogadtuk, mind a kettő egyenrangú társelnök ebben az esetben. Nem nagyon tudunk tovább menni, mert mi igazságot nem szeretnénk tenni ezekben a vitákban.

Kőrösi Csoma Sándor Program, itt főleg elnök úr kérdezett rá a részletekre. Mi úgy tervezzük, hogy 100 főre, tehát megduplázzuk, és 100 főre tervezzük. Természetesen tavaly és idén is a szervezetekkel szoros kapcsolatban voltunk, vagyunk. Akkor új volt a program, most egy év működés után sokkal jobban fogják tudni mondani a szervezetek is, hogy mire van szükségük, hol várnak segítséget, és mi mindenképpen figyelembe fogjuk venni ezeket a kéréseket, ahogy már az előző évben is, úgy most is. Természetesen visszamehetnek azok az ösztöndíjasok, akik szeretnének, és akit várnak a szervezetek.

Pályáznia kell mindenkinek, de például az, hogyha valakinek már van gyakorlata ebben a munkában, megvan a kapcsolatrendszere, ez nyilván előnyt fog jelenteni, és ilyen alapon várjuk az ajánlásokat a szervezetektől. Azt nem fogjuk tudni megtenni, hogy a pályázók pályázati anyagait kiadjuk a diaszpóra szervezeteknek, hiszen ennek adatkezelési és egyéb akadályai is vannak, de mindenképpen tudnak ajánlást tenni, és aki már bizonyított egy éves munka alapján, az visszamehet oda, ahova szeretne, és ahol várja is őt a szervezet.

Rátérnék Szávay képviselő úr kérdéseire. Nagyon csodálkozom, hogy úgy érezte, hogy a MÁÉRT-on nem folyt részletes vita, hiszen délután már nem is használták ki a vitakeretet, pedig ott lett volna még idő akár részletesebben megvitatni bármilyen kérdést. Gyakorlatilag minden előadó után és minden alkalommal adtunk vitakeretet, tehát nem is értem ezt a problémát.

Nagyon sajnálom, de nem tudjuk vállalni, hogy minden szomszédos országnak minden magyarok ellen tett lépését azonnal megoldjuk, ezt nem tudjuk vállalni. Megpróbáljuk, de sajnos nagyon találékonyak ebből a szempontból a szomszédos országok kormányai, viszont igyekszünk továbbra is ebben az irányban cselekedni.

Nemzeti jelentőségű intézmények: az alapelvünk az, hogy a határon túli szervezetek ajánlhatnak, hiszen nagyon sokszor olyan vád ér bennünket, hogy kizártuk úgymond a döntéshozatalból a határon túliakat. Azok kerülhetnek be a nemzeti jelentőségű intézmények körébe, akiket a határon túli szervezetek ajánlanak. Arra emlékszem, hogy miniszterelnök-helyettes úr megígérte önöknek, hogy minden párt, az ellenzéki pártok is részt vehetnek a MÁÉRT-szakbizottságok munkájában. Erre határozottan emlékszem, ez azóta valóság is. Én a másik ígéretre nem emlékszem, de továbbra is azt szeretném javasolni a Jobbiknak, hogy határon túli partnerein keresztül ajánljon. Tehát, ha valamelyik intézményt fontosnak tartja, és eddig nem került volna fel a listára, akkor tessék határon túli partnerszervezettel felvenni a

kapcsolatot, és őket megkérni arra, hogy ajánlják azt a szervezetet a nemzeti jelentőségű intézmények körébe.

Oktatás-nevelési támogatás: az oktatás-nevelési támogatás kérdése, amióta van, mindig napirenden van, hogy hogyan lehetne a legjobban csinálni, kell-e változtatni a jelenlegi rendszeren, hogyan nyúljunk hozzá, a legjobb felhasználása-e ez ennek a pénzösszegnek. Én továbbra is azt mondom, hogy nyitott vagyok minden javaslatra, és tárgyalunk erről folyamatosan a határon túliakkal is. Nagyon sok ötlet van, de igazából a tény az, hogy 250 ezer gyermek után kérik ezt a Kárpát-medencében, és ez a 250 ezer gyermek és a szüleik ezzel elégedettek. Ez nem jelenti azt, hogy nem lehet változás a rendszerben, ha a határon túli partnerszervezeteinknek is vannak ötleteik, de igazából, hogy ez a dolog jó, ezt kevesen vonják kétségbe.

Valóban, van egy adósságunk az idei összeg kapcsán, volt egy zárolás, illetve, mint minden évben, az idei évben sem volt elegendő az eredetileg betervezett összeg sem. Mintegy 1 milliárd 200 millió forintos hiány van most ezen a soron, ezért nem tudjuk a tavalyinak megfelelő összeget kiosztani, hanem a 22.400 forint helyett 17.200 forintot osztottunk szét az ősz elején. Be fogjuk vinni a kormány elé a pótlólagos forrásigényt, és remélem, hogy pozitív lesz a döntés; még ebben a hónapban be fog menni a kérésünk a kormány elé.

A tankönyv kapcsán szeretnék konkrét példát kérni arra, hogy mi pártálláspont ebben a tankönyvben, és ha konkrét példát mond a képviselő úr, akkor szívesen megtárgyalom.

A Kőrösi Csoma Sándor program kapcsán el kell mondanom, hogy bármelyik párthoz kötődő ifjúsági szervezeti tagság nem jelent előnyt, ellenben kizáró okot sem.

A területi autonómia kapcsán, amit utólag mondott a képviselő úr a Vajdaság ügyében, erre el kell mondanom, hogy a Vajdaságban van egy háromszintű autonómiakonceptió, amelyet valamennyi vajdasági politikai erő elfogadott, és ez érvényben van, tehát szó sincs arról, hogy akár a kormány, akár a VMSZ lemondott volna a tömbmagyarság számára a területi autonómia követeléséről. Az egy másik kérdés, hogy mikor tudjuk ezt valóra váltani, de ez igenis szerepel a törekvések között.

Még szeretném megköszönni Szili Katalinnak a „nagyhét” kifejezést, én is ezt használom, de csak a munkatársak között mertem eddig mondani, valóban, az elmúlt hét nemzetpolitikai nagyhét volt. Mindenképpen nyitottak vagyunk mind a stratégiák összehangolása, átdolgozása stb. kapcsán a KMKF-fel való valamennyi együttműködésre, és ahogy a kérdés vége felé, és Kalmár képviselő úr hozzászólásában is elhangzott, nagyon fontosnak tartjuk a fenntartható fejlődés kérdését, mert olyan természetvédelmi szempontból is katasztrófaveszélyt jelentő dolgok vannak a Kárpát-medencében - aranybányászat, ciántechnológia stb., ezt bele is vettük a MÁÉRT zárónyilatkozatába -, ami valóban hosszú távon jelent veszélyt, ezért fontosnak tartjuk az ezzel kapcsolatos együttes fellépést. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

(Csóti György és Szávay István jelentkezik.) Holtversenyben voltak, elsőként Szávay István képviselő úrnak adom meg a szót. (Csóti György és Kalmár Ferenc András távozik az ülésteremből.)

További kérdések, észrevételek

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a válaszait, államtitkár asszony.

Két dologra nem válaszolt. A kérdésem az volt, hogy az oktatás-nevelési támogatások ügye miért nem került be a MÁÉRT-ra, holott önök ezt korábban megígérték. Az nem igaz, hogy ezzel a szülők mindenhol elégedettek, nagyon sok helyen egyáltalán nem elégedettek, főleg Délvidéken és Kárpátalján, ahol most már megszokott jelenség, hogy teljesen antiszociális és viselkedni képtelen, tisztálkodást mellőző cigánygyerekek szorítják ki a magyar gyermekeket a magyar iskolából az oktatási-nevelési támogatás kapcsán. Erről már,

ha tízszer nem beszélgettünk egymással, akkor szerintem egyszer sem, így akár ezen a bizottsági ülésen, akár máshol. Nem igaz, hogy teljes a megelégedettség, de a kérdésem az volt, hogy ez miért nem került be a MÁÉRT-ra, annak ellenére, hogy erre önök ígéretet tettek.

A másik, ha már azt mondja ön, hogy nem volt elég tavaly az előirányzott összeg, akkor legyen kedves megmondani, államtitkár asszony, hogy az idén miért nem irányoznak elő többet, merthogy idén is ugyanennyi van előirányozva. Önök tavaly is tudták, hogy nem volt elég, sőt idén sem lesz elég, akkor miért ez az önök által is teljesen nyilvánvalóan tudottan alacsony összeg szerepel az idei előirányzatban?

A harmadik pedig, szeretném felhívni szíves figyelmét, engedje meg, a tavalyi zárónyilatkozatban tételesen szerepel, illetve mi magunk is nyilatkoztunk, hogy a Jobbik a tavalyi zárónyilatkozatot azért írta alá, mert Semjén miniszterelnök-helyettes úr azt az ígéretét megtette. Ezt több alkalommal elmondtam, írásbeli kérdésben fordultam hozzá. Nem a szakszabványokról van szó, államtitkár asszony, ez két évvel ezelőtti téma, a tavalyi zárónyilatkozatban ez tételesen szerepel, hogy a MÁÉRT tagszervezeteket kéri föl a miniszterelnök-helyettes a javaslattételre. A kérdésem továbbra is az, hogy miért ennyire égetően fontos önöknek, hogy ne érkezhessen az ellenzék képviselői részéről egy levél, amelyben javaslatot tesznek, amit aztán önök vagy elfogadnak utána, vagy nem fogadnak el, azzal együtt, hogy miniszterelnök-helyettes úr képes saját magát meghazudtolni. Dokumentumba van fektetve, államtitkár asszony, ha szükséges, akkor kikeresem az ülés jegyzőkönyvét, és akkor legközelebb szembesítem vele. Hagyják abba ennek az ügynek a tagadását, most már azt kérem szépen, mert ez vállalhatatlan miniszterelnök-helyettes úr részéről és az ön részéről is azt hiszem.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Mindenki kap a kezébe egy gyertyát, és államtitkár asszony fújja el utoljára, úgy tűnik, de elnézést kérek a vendégeinktől is, más bizottsági ülések is vannak, ott pedig szavazások kezdődnek, ezt akarta Csóti György képviselő úr elmondani, és önöktől ezért kimentést kérni. Ha más kérdés nincs, akkor a kérdések-hozzászólások körét lezárom, és államtitkár asszonynak adnám meg a szót.

Répás Zsuzsanna ismételt válaszadása, reagálása

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Az oktatás-nevelési támogatás ügye: én nem említettem soha, hogy konkrét napirendi pont lesz a MÁÉRT ülésén. *(Szávay István: Balog miniszter úr mondta.)* Folyamatos a gondolkodás erről, tehát azért mondom, hogy ez egy olyan téma, melyben mindenki keresi azt, hogy mi volna a legjobb felhasználási mód, de egyelőre a jelenlegi rendszert megváltoztató, alapjaiban megváltoztató javaslatot mi még nem kaptunk. Nem is szeretném a cigánysággal kapcsolatos megjegyzését képviselő úrnak ezzel kapcsolatban kommentálni, én azt hiszem, hogy ez nem az oktatás-nevelési támogatással kapcsolatban felmerülő probléma.

Szeretném elmondani, hogy mi minden költségvetési tárgyalás során jelezzük, hogy milyen összeg elegendő, és mi nem elegendő; a megjelölt összeget kaptuk meg a költségvetésben. Én azt remélem, hogy kiegészítést, ahogy az eddigi években is kaptunk, idén is fogunk kapni. Kértük a költségvetés tárgyalása folyamán is, hogy ezt az összeget meg kellene emelni, de akkor ezt nem kaptuk meg. Azt remélem, hogy a kormány most ki tudja pótolni a hiányzó összeget.

Nem hiszem, hogy képviselő úr meg tudná mutatni a tavalyi zárónyilatkozatban azt a tételt, hogy a nemzeti jelentőségű intézmények körére *(Szávay István: Mindjárt megkeresem.)* magyarországi parlamenti pártok javaslatot tehetnének. Egészen biztos vagyok benne, hogy ez nincsen benne. Az az alapelvünk és a MÁÉRT-nak is, sőt a Bethlen Gábor Alap alapdokumentumában is ez szerepel, hogy a határon túli szervezetek mondják meg a fő

irányokat a támogatásban, tehát ők tesznek javaslatot a nemzeti jelentőségű intézmények körére. Van ennek értelme, képviselő úr, hiszen őrölük van szó, az ő életükben nekik kell dönteniük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony.

Engedje meg, hogy bizottságunk tagjai nevében is megköszönjem az előző évben végzett munkáját, illetve ezen a nagyhéten kifejtett munkáját. Azt gondolom, hogy ezek az értekezletek, és akkor még a harmadikról nem is beszéltünk, amely bár nem értekezlet volt, de egy fontos és jelentős esemény volt a parlament felsőházi termében, a kárpátaljai megemlékezés az elhurcoltak emlékére, úgyhogy ha még azt is hozzátesszük, akkor tényleg teljesen jó a nagyhét kifejezés, melyhez hosszas szervezőmunka kellett. Mind a kormány részéről, a különböző pártok részéről és természetesen a Kárpát-medencéből, de még inkább a tengerentúlról érkezett vendégeink számára volt ez azt hiszem, nem kis teljesítmény. Még egyszer szeretnék köszönetet mondani ezért, és további jó munkát kívánni.

Ezt a napirendi pontot lezárom (*Szávay István: Elnök úr!*), de természetesen, ha kívánják, folytathatják és megbeszélhetik, megnézhetik a monitoron is, mi vesszük a következő napirendi pontot. (*Szávay István: Elnök úr, bocsánat, de én úgy gondolom, hogy ennek a jegyzőkönyvben szerepelnie kell.*) Lezárom a napirendi pontot, és természetesen a második napirendi pontnál hozzá lehet szólni.

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. (*Répás Zsuzsanna távozik a teremből, és Szávay István - nyitott lappal a kezében - követi.*)

A Magyar Diaszpóra Tanács munkájában részt vevő egyes tagszervezetek képviselőinek tájékoztatói (Ausztrália, Brazília, Paraguay, Chile)

ELNÖK: Második napirendi pontunk a Magyar Diaszpóra Tanács munkájában részt vevő egyes tagszervezetek képviselőinek tájékoztatói.

Többen itt vannak a teremben, és ezt még egyszer köszönöm. Mondanám, hogy kik fogadták el a meghívásunkat, bár lehet, hogy nem jól ejtem a neveket: Francisco Montano Filho - aki majd le fogja fordítani a nevét magyarra - Sao Paulóból érkezett, Paraguayból Szekszárdi Attila László érkezett - nekem ez könnyebb, mert bonyhádi vagyok, bár a nevemben nem -, Chiléből Zahorán Széchenyi Ákos, és Dél-Ausztráliából Szabó Ágnes érkezett. Ha jól látom, más nincs ma itt.

Megkérem önöket, hogy vegyük előre Zahorán Széchenyi Ákos urat, mert ő jelezte, hogy fél egyre már, ha jól tudom, a chilei nagykövetségre kell mennie. Önt köszöntöm úgy is, mint a chilei kereskedelmi és iparkamara - lehet, hogy rosszul mondom - újonnan megválasztott elnökét, és ebben a funkciójában is gratulálok önnek. Át is adom a szót.

Arra kérek mindenkit, hogy nagyon rövid tájékoztatókat adjon, mert fél egykor már bizottsági elnöki ülés kezdődik, ezért elnézést kérünk. Így adom át a szót, Ákos, parancsolj!

Zahorán Széchenyi Ákos tájékoztatása

ZAHORÁN SZÉCHÉNYI ÁKOS (Chilei-Magyar Kereskedelmi Kamara): Köszönöm szépen a szót.

Zahorán Ákos vagyok, és a kamarával kapcsolatban annyit, hogy csak chilei kereskedelmi kamara, nem ipari kamara.

ELNÖK: Nálunk a kereskedelmi és iparkamara egyben van, azért is mondtam így egyben.

ZAHORÁN SZÉCHÉNYI ÁKOS (Chilei-Magyar Kereskedelmi Kamara): Igen. Holnap van egy előadásom a chilei napok keretében a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarában, ahol többek között a chilei nagykövet fog beszélni, és én fogok egy előadást tartani. Úgy tűnik, ott egy oklevelet fogok kapni, mely tiszteletbeli külkereskedelmi képviselőnek nevez ki engem, amit nagy meghatottsággal fogadok.

Chilében egy kis közösség él, és egy kisközösségben nincsenek nagy viták, úgyhogy megszoktuk azt, hogy vita nélkül éljük az életünket, sőt az emberek örülnek, ha valaki fölteszi a zászlót, csinálja a dolgokat, és rendezi a magyar közösséget. Kis nézeteltérés van, nem vita, hanem inkább számításbeli különbség, mert szerintem 4 ezer magyar van, mások szerint 8 ezer magyar leszármazott, de ezt nem tudjuk, amíg föl nem tárjuk a számokat, amihez nagyon jól jönne, ha lenne közöttünk egy Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjas.

A másik téma az, hogy mi fölépítettünk egy fennmaradási stratégiát - mert úgy láttuk, hogy a magyarok kihalóban vannak Chilében -, hogy hogyan tudjuk fönntartani ott magyarságot. Az erre felépített stratégiában különböző pontok vannak, az egyik az a pont, hogy legyen egy székhely, ahol a magyarok össze tudnak jönni. 2010-ben bezárták a chilei magyar követséget, és mi akkor kértük, hogy megkaphassuk a követség épületet, majd sok idő múlva megkaptuk azt a választ, hogy sajnos nem lehet, mert különböző akadályok vannak. De a jó hír az, hogy idén a chilei nagykövetség megint megnyílik, ahol azelőtt szoktuk a rendezvényeket és a gyűléseket tartani, úgyhogy ez egy nagyon jó hír. Most november és december között nyílik meg a követség egy diplomatával, utána jönnek folyamatosan a különböző alkalmazottak, és úgy gondoljuk, hogy márciusig már a nagykövet is megérkezik.

A másik téma az, hogy tavaly elkezdtek Chilében a magyar nyelv oktatását. Erre körülbelül 30-an jelentkeztek, akik különböző nívón álltak, és mivel Chilében nincs magyar tanár, ezt úgy szerveztük meg, hogy havonta egyszer átrepült Buenos Airesből egy szaktanár, és az intenzív hétvégeket arra szántuk, hogy a gyerekek, a fiatalok és az öregebbek is tanulják, vagy gyakorolják a magyart. Ez nagyon sikeresen végződött, de sajnos idén egy kicsit eltolódott, mert nem jött meg hozzá a támogatás, és mivel nálunk a tanév márciusban kezdődik, és novemberben-decemberben végződik, sajnos már kiestünk az idej programból, de remélem, hogy jövőre megint lehet. Ez egy rossz pont, hogy kihagyunk egy évet, mert ennek egy folytatólagos programnak kell lennie.

Utolsóként azt szeretném mondani, hogy most azt tervezzük, hogy a fiatalokat bevonjuk az életbe. Látva, hogy milyen sikeres más dél-amerikai országban, mi is táncsoportot alakítunk, és ezt a jövő évben bejelentjük, mint egy programot. Köszönöm szépen a meghallgatást.

Nekem, ahogy elnök úr mondta, más programom van, úgyhogy ha van valami kérdésük, akkor most tegyék föl.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Van-e kérdés esetleg Zahorán Ákos úrhoz? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor nagyon szépen köszönöm elnök úrnak, és további jó munkát kívánok! Természetesen megértjük, ha el kell mennie. *(Zahorán Széchényi Ákos távozik az ülésteremből.)*

Folytassuk Szabó Ágnessel, Kőrösi Csoma Sándor Kör, Dél-Ausztrália. Át is adom a szót.

Szabó Ágnes tájékoztatása

SZABÓ ÁGNES (Kőrösi Csoma Sándor Kör, Dél-Ausztrália): Először is szeretnék köszönetet mondani azért a lehetőségért, hogy ezen a fórumon beszélhetek a dél-auztráliai magyarságról, illetve a magyar helyzetről. Szeretnék bemutatkozni: Szabó Ágnes vagyok, az Adelaide-i Közösségi Iskola igazgatója, valamint az újonnan megalakult Kőrösi Csoma

Sándor Kör koordinátora jelen pillanatban, és ebben a minőségben vettem részt a Diaszpóra Tanácson.

Először is szeretnék köszönetet mondani a dél-ausztráliai magyarok nevében azért a lehetőségért, hogy megkaphattuk a Kőrösi Csoma Sándor program egy ösztöndíjasát, név szerint Dunai Márk Bencét, aki kiváló közösségépítő munkát végzett egy olyan közegben, ahol nem volt feszültségmentes a légkör. Ő viszont elérte azt, hogy ez a feszültség nagyon szépen feloldódott, megkereste az időseket a Karitászon belül, megkereste az iskolát, és a 8 hónapos gyermektől kezdve a bölcsődei korosztályon át mindenkivel nagyon szépen hangot tudott találni. Tehát egyértelmű sikert értünk el közösen, Dél-Ausztráliában, a magyar közegben.

Mi is lett ennek a Kőrösi Csoma Sándor programnak az eredménye? Több eredménye van. Először is létrejött az utolsó héten az úgynevezett „Egy este egymásért” című programunk, amit évente szeretnénk megismételni. Az egyik helyi újságban magyar nyelven az jelent meg erről a programról, hogy ilyen még nem volt Dél-Ausztráliában, Adelaide-ben az elmúlt 60 évben, vagyis nem volt olyan, hogy az összes szervezet egy fedél alatt - egy kivételével - megjelent volna, és elmondta volna tevékenységének a lényegét, illetve egy közös kis kulturális programot is létre tudtunk hozni. Nagyon érdekes volt megfigyelni, hogy ezen a programon olyan személyek is megjelentek, akik egyébként a magyar közösségben nem vesznek részt. Mint tolmács - mert ez a szakmám, tolmács-fordító - ismerem az ottani helyzetet, több embert ismerek, és ki merem mondani, hogy ez egy óriási eredménye volt ennek a programnak.

A másik eredménye, hogy amit képviselek, a Kőrösi Csoma Sándor Kör, Dél-Ausztrália létrejött. Mi nem tudtunk a Mikes Kelemen programról, a Julianus-programról is csak némi elképzelésünk volt, illetve kaptam információt, de nem néztük meg teljesen a feltételeket, ennek ellenére érdekes módon a kör pontosan egy ilyen céllal jött létre, vagyis a dél-ausztráliai magyarságnak az ottani történelmi jellegét, illetve az Ausztráliában elért eredményeit szeretné feltérképezni. Szerencsére úgy neveztük meg, hogy kulturális és történelmi kör, ezt azért mondom, hogy szerencsére, mert nagyon érdekeset tapasztalok itt is, hogy miközben itt vagyok Magyarországon, kapom a híreket Adelaide-ből, hogy a második, illetve a harmadik generációs magyarok is csatlakoztak ehhez a programhoz még hozzá olyan formában, hogy ők a kulturális részét szeretnék kiaknázni, és már programokat szerveznek a körön belül.

Az utolsó, amit szeretnék megemlíteni eredményként, az az, hogy felfigyelt a Kőrösi Csoma Sándor programra a dél-ausztráliai kormányzó helyettes is, aki egyben a dél-ausztráliai multikulturális és etnikai ügyek bizottságának elnöke, és kifejezte elismerését, illetve támogatását egy levél formájában, amit Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár asszonynak hoztam, és személyesen szeretnék majd átadni. Ez az illető, akit Hieu Van Lenek hívnak, azt mondta nekünk egy személyes megbeszélésen, hogy a dél-ausztráliai magyarok a 24. óra utolsó pillanatában vannak. Én ezt most azonnal meg is cáfolum, mert a program bebizonyította, hogy nem vagyunk az utolsó pillanatban, hanem megjelentek a fiatalok, a második, harmadik generációsok, illetve megjelentek az újonnan emigrált fiatal szülők gyermekeikkel többek között az iskolában.

Amit javasolni szeretnék: a mi tapasztalataink alapján, a program végén azt merem mondani, hogy nem feltétlenül a helyi csúcsszervezetek - vannak természetesen kivételek, de nem feltétlenül a csúcsszervezetek - képviselik mindenütt a teljes magyarságot bizonyos területeken, így például nálunk sem. Ez bizonyítható, és ezért szeretnék köszönetet mondani annak, hogy ugyan megfigyelőként, de egy szélesebb körű magyar közeget képviselhettem a Diaszpóra Tanácsban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, elnök asszony. A következő, akinek megadom a szót, Francisco Montano Filho, ő a Sao Paulói Magyar Közösségi Egyletek Igazgatósága részéről jött, és át is adom a szót.

Francisco Montano Filho tájékoztatása

FRANCISCO MONTANO FILHO (Sao Paulói Magyar Közösségi Egyletek Igazgatósága, Brazília): Köszönöm.

Ha már elnök úr a nevemmel kezdte, hogy a magyaroknak komplikált, elmondanám, hogy édesapán nagyváradi volt, és úgy ő, mint édesanyám, aki pesti volt, 1939-ben mentek ki külön-külön, ott ismerkedtek meg, ott házasodtak meg, mert a '60-70-es évekig Sao Paulóban komoly magyar élet volt, több mint 10 különböző szervezet, klub volt. Aztán mindenféle ellenpontok voltak a katolikusok, a zsidók, a gazdagok, az iparosok és mindenféle szervezetek, klubok stb. között, és sajnos lassan-lassan, a '60-70-es években ez megszűnt.

Visszatérve a nevemhez, először édesapámat úgy hívták, hogy Hegyi Ferenc. Én Hegyi Barbarának vagyok az unokatestvére, és a nagyapám Hegyi Gyula Nagyváradról, aki Pesten volt ügyvéd. A hegy portugálul montanha, és aki a hegyből jött, vagy egy hegyi ember, az montano, úgyhogy effektíve ez egy lefordítása a nevemnek. Az '50-es években Braziliában Getúlio Vargas elnök kihozott egy törvényt - mert annyi külföldi volt -, hogy akinek a nevét le lehet fordítani, az lefordíthatja, nem volt olyan névmódosítási lehetőség, mint itt. A Francisco Ferencet jelent, és a Filhot nem lh-val olvassák, hogy nem hanem ly-nal, és portugálul a filho azt jelenti, hogy ifjabb, vagy fia.

Sao Paulóban, mint mondtam, a '60-as években még tudtuk, hogy hányan vagyunk magyarok, ekkor körülbelül 60 ezer magyart lehetett összeszámolni. Azóta ez annyira nőtt, hogy teljesen csökkent. Mit jelent ez? Azt, hogy a vegyes házasságok kapcsán elvesztettük a magyar kapcsolatot. Például az én családban is úgy történt, hogy én is egy brazil lányt vettem el, és a feleségem meg a két lányom abszolút nem vettek részt a magyar életben, nem lehetett őket ideszámolni, mert, ha el is mentek a Szent István-napi ünnepre, hogy a finom ebédet megegyék, de nem magyarként. Tehát, mi hárman voltunk, a szüleim meg én, s amikor a szüleim meghaltak, a háromból lett egy, dacára annak, hogy az én családom nőtt. Ez így történt másokkal is.

Ennek dacára négy évvel ezelőtt az egyik lányom azt mondta nekem, hogy őt nagyon érdekli a magyarság, ezért belépett a magyar táncsoportba, és el is jött a Balassi Bálint Intézetbe, itt tartózkodott egy évig, ami nekem nagyon nagy örömet okozott. Ha már táncsoportról beszélek, megemlítem, hogy Sao Paulóban három táncsoport van, népi táncosok, akik előadásokon is fellépnek. Ezenkívül van egy pár régi néptáncos csoport, de erre azt mondanám, hogy manapság inkább táncszínház csinálunk, minthogy népi táncot, de ahhoz is meg kell tanulnunk a néptánc lépéseket. Most lesz két héten belül a második évfordulója egy újabb táncsoportnak, ahol én is részt veszek, amit úgy hívunk, hogy „Ropogós csárdás”. Ezt kizárólag azért hívjuk így, mert a csontjaink már ropognak.

Sao Paulóban, mint mondtam, a '60-as és '70-es években a szervezetek lassan-lassan eltűntek, és az egyetlen, amelyik megmaradt a Brazil-Magyar Segélyegylet. Kivéve a Szent Imre Kollégiumot, melyet a pannonhalmi bencések alapítottak a '30-as, '40-es években, amely Sao Paulóban az öt legjobb brazil iskola közül az egyik, és ahol sajnos most már csak három nagyon idős bencés magyar pap van, úgyhogy az is majd hamarosan a nem magyar bencések kezében lesz. Egyetlen szervezet volt tehát, a régen Brazil-Magyar Segélyegyletnek nevezett szervezet. A háború alatt a kormány megtiltotta, hogy bármilyen olasz vagy német szervezetnek, a mi esetünkben magyar szervezetnek, hogy magyar elnöke legyen, és hogy a magyar - hungria - név szerepeljen a szervezet nevében. Így alakult át a neve szeptember 30-án segélyegyletté. Volt egy régi brazil ügyvédünk, aki szívesen átvette az elnökséget, és évtizedeken keresztül ő volt a brazil elnök csak azért, hogy a brazil kormány felé legyen egy brazil elnökünk, de mindig az alelnök volt a vezető, akit úgy hívtunk, hogy magyar elnök. Ez

a szervezet volt az esernyő, és a székháza mindenféle magyar mozgalomnak, táncsoportnak. A cserkészlet inkább a Szent Imre Kollégiumban volt, de a segélyegylet terme, ami egy háromszor ekkora terem, mint ez, egy belvárosi irodahelyiség volt. 1983-84-ben elhatároztuk, hogy azt a helyiséget eladjuk, mert nagyon nehéz volt kocsival bemenni a belvárosba stb. Én akkor már a pénzügyi igazgatója voltam a Segélyegyletnek 32 éves koromban. Akkor sok magyar barátunk eljött hozzánk, hogy jó lenne, ha ezzel a pénzzel megindítanánk újból egy akciót, hogy alapítsunk egy magyar házat, akkor ők dolgoznak, hogy a magyar kolóniában ez összejöjjön. Effektíve össze is jött, háromszor annyi pénzt hoztak össze, mint amennyi székházunk eladásából befolyt, így ebből az összegből egy elég szép házat tudtunk venni. Ez a ház alakult át magyar házzá, és amelyik mai napig is az.

Ma két szervezet van. A Segélyegylet fönntart egy öregotthont, ahol régen csak magyarok voltak, de ma már azt mondanám, hála istennek nem így van, mert ez azt jelenti, hogy a családok tudnak törődni az öregeikkel, és nem kell, hogy betegyék őket egy otthonba, úgyhogy ma inkább brazilok vannak benne. Tehát mindenesetre ezt a szociális munkát folytatja a Segélyegylet, és lehetőséget ad annak, amit mi úgy nevezünk, hogy a Sao Paulói Magyar Szervezetek Szövetsége, amely a második szervezet, egy ernyőszervezet. Ezen belül van magyar iskola, Bibliakör, van sakszervezet, és mindenféle magyar mozgalom ott történik. Havonta van egy magyar vacsora, melynek nagyon nagy sikere van és így tovább.

Szóval, nálunk is a Kőrösi Csoma Sándor program nagyon-nagyon pozitív volt, ezt a szülők mondják vissza nekünk, hogy ez hogyan működött. Eddig a szülők a kisgyerekektől, cserkész gyerekektől a hétvégén úgy, ahogy tudtak magyar választ kapni egy magyar kérdésre - hétköznap a gyerekek abszolút brazil körben, brazil iskolában vannak, brazil barátok között, még ha magyarul kérdezték a szülők, akkor is portugálul jött a válasz -, most pedig az önkéntes szép munkája után hétköznap is, ha a szülők kérdeznak valamit magyarul, magyarul jön a válasz, vagy legalábbis "bragyarul".

Úgyhogy nagyon meg vagyunk elégedve, és nagyon örülünk annak, hogy folytatódik a program, és hogy növekedni fog a létszám, mert nálunk is van egy hatalmas könyvtár, amivel már nem tudunk mit csinálni. Sajnos, amikor az idősebb magyarok meghalnak, az unokák nem tudnak mit csinálni a halom könyvvel. Köztük vannak olyan könyvek, amik innen kerültek ki, és vannak olyan magyar könyvek is, amelyeket Argentínában adtak ki, de nálunk is voltak könyvkiadók, melyek a magyar írókat magyar nyelven adták ki, vagy külföldi, brazil írókat is lefordították magyar nyelvre. Körülbelül ez a mai helyzet a magyarsággal kapcsolatban kint.

Csak még egyet hozzátennék, hogy Sao Paulóból Dél felé, 600 kilométerre van egy város, amit úgy hívnak, hogy Jaraquá do Sul, déli Jaraquá, mely Santa Catarina államban van. Ezt 80 százalékban németek kolonizáltak, tehát német kolonizáció volt ott, és oda az 1800-as évekbe nagyon sok magyar sváb család ment ki. Ezen családok harmadik, negyedik generációja azt hitte magáról, hogy ők németek, és bár egy pár családnak a neve is inkább németes név volt, de észrevették, megtudták, hogy ők igenis magyarok. Egyébként van ott egy magyar templom, és ahol sajnos a leginkább látszik a magyarság, az a magyar temető. Ők 5-10 évvel ezelőtt elkezdtek keresni magukban a magyarságot, és fölvtették a kapcsolatot velünk. Mi ezután elmentünk hozzájuk, és táncsoportot alakítottunk, picit a magyar nyelvet, a magyarságtudatot, a kultúrát próbáltuk átadni. Ma körülbelül százan vannak, akik rendszeresen beiratkoztak a magyar iskolába, mert magyarul akarnak tanulni. Még nem oldottuk meg a tanárkérdést, de szintén keresik a honosításra a megoldást, és nemcsak azért, hogy legyen egy európai útlevelük, mert sajnos az egy szegényebb negyed, és talán sohasem fognak hozzájutni, sokan nem tudnak Európába utazni, nyaralni, sokkal kevésbé munkát keresni, de igenis a magyarság után érdeklődnek, és az nekik egy komoly kérdés, hogy visszakapják a magyarságukat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm.
Megadom a szót a Paraguayi Magyarok Szövetsége részéről Szekszárdi Attila László úrnak.

Szekszárdi Attila tájékoztatása

SZEKSZÁRDI ATTILA (Paraguayi Magyarok Szövetsége, Paraguay): Köszönöm szépen a lehetőséget.

Mindjárt el is mondom, hogy én leírtam, amit szeretnék mondani, és a sebességet próbálom fölgyorsítani, de mínusz négy perc alatt nem tudom elolvasni.

Létező aktákat felkeresve, megtalálható egy jegyzőkönyv az első paraguayi egyesület alakuló gyűléséről, melynek 1936. május 7-én Altmann Gyula volt az első elnöke. Fő célpontja a Paraguayban élő, a továbbiakban pedig a később oda érkező magyarok támogatása volt. Már akkor azon igyekeztek, hogy a kulturális örökségvédelmet szorgalmazva egy helyi könyvtárat állítsanak fel. Az ezt követő 30 évben Teleki Béla gróf közbenjárására a magyarok és leszármazottak számára privát temetőt alakítottak ki, és Kunos Ádám földadományának köszönhetően pedig egy iskolának adtak helyet, ami a mai napig is létezik. Ez a Magyar Köztársaság Iskolája, spanyolul Escuela República de Hungría, mely a kevés anyagi fedezettel rendelkező családok gyermekeinek ad lehetőséget a tanulásra, ahol például gyermeknapon a magyarok szövetsége lehetőségein belül támogatást szokott átadni.

A saját magyar házzal soha nem rendelkező egyesület a '70-es évekig tudta fenntartani a 350 könyvből álló könyvgyűjteményt, s ezek egy Argentínában már akkor létező idősök otthonának lett adományozva. Rádióműsorokon, magyar hagyományokat őrző programokon keresztül próbálta tartani a kapcsolatot a szövetség a Paraguayban élő magyarsággal, de említenem kell az egyházi támogatókat is, kiknek lelkes munkája a mai napig is példaként említhető. Csak hogy néhány kiemelkedő nevet említsek: Hirth Vilmos atya, aki ma Magyarországon él, Hefti László és Leskó Károly argentínai lelkipásztorok.

Mindezek ellenére az elmúlt 15-20 évben a generációváltás és a fiatal utánpótlás hiánya egyre inkább érezhetővé vált. Az alapító tagok ki nem hunyó lelkesedéssel próbálták fenntartani mindazt, amit az évtizedekkel ezelőtt érkezettek építettek, gondoztak. A magyar egyesület 1996. március 22-én hivatalosan, mint Paraguayi Magyarok Szövetsége lett bejegyezve az adóhivatal titkárságán, s hogy csak példát említsek, 2005-2006-ban tevékenységeit aktákba foglalta, a nemzeti ünnepeket ápolta, s Poka Gábor elnöksége alatt a tagok aktuális névlistáját tartotta fenn. Akkorra ezen intézmény teljes jogokkal rendelkező hivatalos intézmény lett.

Ma a magyarok és leszármazottaik szövetsége új feladatok előtt áll, hiszen aktív létszámában megcsökkent, s a fiatalok érdeklődési köre egyre inkább más tevékenységek felé fordul. Megoldásokat keresve frissítettük a november 6-ai Diaszpóra Tanács ülésén is részt vevő LAMOSZSZ-szal a kapcsolatot, figyelembe vesszük a mindenkori kormány tevékenységét, és üdvözljük a mostani magyar kormány tényleges támogatását. Ezen támogatás tette lehetővé számunkra az említett Diaszpóra Tanács ülésén való részvételt, s lehetőséget nyitott a további kapcsolatok fenntartására nemcsak a dél-amerikai magyar szövetségek között, hanem a paraguayi szövetség és a magyar kormány közötti párbeszéd ápolására is a LAMOSZSZ-on keresztül.

A jövőre tekintve elmondhatom, hogy szervezetünk folytatni fogja a paraguayi és az oda érkező magyarok támogatását, az új generációk ösztönzését arra, hogy ápolják a magyar kultúrát, és érdekük legyen a magyar állampolgárság felvétele, valamint hogy éljenek az állampolgársággal járó szavazati jogaikkal. Ennek egyik módja az, hogy a ma létező technológiát használva minél szélesebb körben a létező fiatal generációkat bevonjuk a szervezetbe.

Röviden, bemutatkozásként ezeket szerettem volna elmondani, és még egyszer köszönöm a Paraguayi Magyarok Szövetsége nevében, hogy erre lehetőséget adtak.

Kérdések, észrevételek, válaszok

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm önnek is, illetve önöknek.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés a tájékoztatókat nyújtókhöz. *(Nincs jelentkező.)* Ha kérdés vagy hozzászólás nincsen, akkor további jó munkát kívánunk, és köszönjük, hogy eljöttek. *(Jelzésre:)* Kalmár képviselő úrnak adok szót.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nekem az volna a kérdésem, mert azért vagyunk Nemzeti összetartozás bizottsága, hogy a határokon túli magyarságot valahogy próbáljuk összetartatni, és ami e téren a legnagyobb probléma, az az asszimiláció. Hogyan látják önök a fennmaradást Brazíliában vagy Paraguayban? Amit el tetszettek mondani, erre olyan sok – mondjam így – kilátás nincs, egy-két generáció maximum, és akkor kihal a magyarság. Így van ez, vagy rosszul látom?

FRANCISCO MONTANO FILHO ((Sao Paulói Magyar Közösségi Egyletek Igazgatósága, Brazília): Én azt mondanám, hogy Brazíliával kapcsolatban ezt rosszul látja, hála istennek. Már a Kőrösi Csoma Sándor program előtt mi magunk is észrevettük, hogy talán minden második vagy harmadik generáció kiesik, előfordul az, hogy csak 50-60-70 éves emberek törődnek ezzel, és a 25-30-40 évesek nem, de akkor hirtelen a 15 évesek, meg a 18 és a huszonevesek, az unokák újrakezdek, és ha ki is esik egy generáció, akkor is, mindig folytatja valaki.

Ne felejtse el azt, hogy mi 40 évig, vagy valamivel tovább is nem tudtunk, de bevallom, nem is akartunk Magyarországgal, vagy legalábbis a követségen keresztül hivatalos kapcsolatot tartani a magyarokkal, úgyhogy saját erőnkől tartottuk ezt fenn. Mit jelent ez, hogy saját erőnkkel tartottuk fenn? A népi ruha varrását, hímezését ott az idős asszonyok csinálták, akik ma talán már nincsenek is, de ezzel szemben ma szorgalmasan tartjuk, tarthatjuk ezt a kapcsolatot, és kapjuk Magyarországtól is a segítséget. A gyerekek a cserkészlet keretein belül Magyarországon tartózkodhatnak, tisztek jönnek ide egy pár hétre, de vannak táncsoportok is, táncfesztiválok, és a tánctanárok is mehetnek. Most például 4 hónapra kiment egy pár - egy hónap Brazília, egy hónap Argentína, egy hónap Uruguay és 20 nap Venezuela – utánképzésre az ottani táncsoportokhoz. Ez igenis mind szorgalmasan folytatódik, úgyhogy én hiszem, hogy se mi, se a mi gyerekeink és az unokáink nem fogják hagyni, hogy ez elveszen, pláne, hogy most egyre inkább szorosabbra fűződik az anyaországgal a kapcsolat.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Szabó Ágnes, és utána Csóti György képviselő úr kért még szót.

SZABÓ ÁGNES (Kőrösi Csoma Sándor Kör, Dél-Ausztrália): Én ugyanezt visszaigazolom, nálunk ugyanez a helyzet, hogy nem veszik el a magyarság. Csak egy konkrét példát szeretnék mondani: tegnapelőtt valaki a Facebookon létrehozott egy „Adelaide-i magyarok” című oldalt, azt hitte, hogy egyedül van, és 3-4 embert bejelölt. Természetesen az én Facebook-oldalam tele van fényképekkel az elmúlt 6 hónapról, a Kőrösi Csoma Sándor programról, hogy mi történt – nem azért, mert én tettem fel, hanem ezért, mert fölrajják nekem -, és amikor a hölgy ránézett, csodálkozó, felkiáltójelekkel teli üzenetet írt az ő csoportjának, hogy te jó isten, ennyien vagyunk magyarok? Ezt miért mondom? Azért, mert ez a korosztály már a mostani bevándorlókat jelenti, tehát már ott is egy erősödés mutatkozik.

Egy másik példát is szeretnék mondani: fél évvel ezelőtt, azt hiszem, ugyanezen a fórumon kétségbeesve számoltam be arról, hogy Ausztráliában veszélyben a magyar nyelvi érettségi. Örömmel szeretném bejelenteni, hogy a programnak is köszönhetően, a híradásoknak köszönhetően, több oknál fogva a magyar érettségi nincs veszélyben Ausztráliában, ami azt jelenti, hogy nemcsak a most kivándoroltak gyerekei jöttek érettségizni, hanem hirtelen bekapcsolódtak a második, harmadik generációs fiatalok is.

Tehát én egyáltalán nem látom veszélyben ezt, sőt mint fordító – fordítom az okmányait az állampolgársági kérelmeknek, illetve az útlevélkérelmeknek -, több olyan eset van, hogy az illető megkapta az útlevelét, ugyanazért, hogy de jó, mehetek Angliába dolgozni, s kikötött Magyarországon, letelepedett, s most családot alapít, itt dolgozik, és remélem, szolgálja a magyar nemzetet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csóti György képviselő úr!

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr.

Szeretném én is megköszönni önöknek személyesen is, az önök által képviselt szervezeteknek is, hogy tartják a magyarságukat, és próbálják az elszakított magyar nemzetrészeket a tengerentúlon is magyarnak tartani.

Két dolgot szeretnék említeni: az első a legfontosabb az összes üzenet között, amit szeretnék megfogalmazni, hogy a vegyes házasságok jelentik a legbiztosabb útját az asszimilációnak, de orvosok, pszichológusok, tanárok egyöntetű véleménye szerint bizonyítható, hogy a kétnyelvűség rendkívül előnyös a gyermek fejlődése számára, és aki kétnyelvűen nő fel, annak a szellemi fejlődése sokkal jobb, és sokkal több mindenre lesz képes. Tehát a magyar nyelv megtartása a vegyes házasságban nemcsak érzelmi vagy nemzeti ügy, hanem a gyermek fejlődése szempontjából rendkívül előnyös és fontos. Ezért én azt javasolom tisztelettel – látom a szemekből, hogy az egyetértés megvan, és ismerik ezt a dolgot -, hogy a megszületett gyermekkel az egyik szülő brazil, argentin vagy angol nyelven, a másik pedig magyar nyelven kommunikáljon végig, mert ez hihetetlen nagy előny, és nagyon fontos, hogy a magyar nyelv megtanulása ne 8 éves kezdődjön, mert akkor már nagyon nehéz, és sosem lesz igazi anyanyelvi szintű. Tehát ez az egyik, amire szeretném fölhívni a figyelmet.

A másik egy aktuális dolog, hogy akik megkapták a magyar állampolgárságot, azokat tisztelettel kérjük, és szeretettel kérjük, hogy vegyenek részt a következő évi választásokon, és ez nem pártpolitikai propaganda, mert elsődlegesen az a fontos, hogy vegyenek részt. Persze, én azt mondom, hogy a Fideszre szavazzanak, de szívük szerint bárkire szavazhatnak, csak vegyenek részt. *(Egyetértő bólogatások.)* Úgy látom, hogy ezt sem kell tovább ragoznom, úgyhogy köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Még egyszer szeretném megköszönni önöknek a részvételt, és azt is, hogy itt voltak a múlt héten, és tevőlegesen is hozzájárultak a Magyar Diaszpóra Tanács, illetve a MÁÉRT rendezvényéhez. További jó munkát kívánok önöknek otthon. Köszönjük szépen még egyszer.

Egyebek

Tisztelt Képviselőtársaim! A következő hét eseményeiről annyit, hogy a jövő héten még nem tudjuk pontosan, de hétfőn vagy kedden lesz ülésünk, attól függően, hogy kedden lesz-e szavazás. A téma a Nemzetstratégiai Kutatóintézet tájékoztatója, illetve a költségvetés kapcsolódó módosító javaslatai. Szerdán az Információs Hivatalban tartunk egy együttes ülést a külügyi bizottsággal, a téma a szomszédságpolitika aktuális kérdései. 9 órakor indul a

kisbusz az Irodaház elől, mert csak kisbusszal lehet oda bemenni, autókkal nem lehet. Természetesen, ha ott valahol meg tudnak állni, az az önök egyéni dolga, de bemenni nem lehet. Csak képviselők jöhetnek az IH-hoz, tehát sem munkatársak, sem tanácsadók, senki más.

Előreláthatólag november 25-én, hétfőn az ungvári és a beregszászi főkonzulokat hallgatjuk meg zárt ülésen, aztán valószínűleg 3-án, kedden a kolozsvári és a csíkszeredai főkonzulokat hallgatjuk meg, és 9-én vagy 10-én a szabadkai főkonzult. Valamikor december elején – most hallottuk – az Autonómia albizottságnak lesz *(Dr. Szili Katalin: 5-én.)* 5-én, délután ülése.

Elképzelhető, hogy 4-ére próbáljuk megszervezni a horvátországi kihelyezett ülést, de hogy pontosan hova, azt még nem tudjuk, valószínű, hogy Eszékre, de több helyszínnel. Eszékre szervezzük, de lehet, hogy elmegyünk Kórógyra, Kopácsra, Pélmonostor, tehát több állomáshelye is lesz ennek. Egy kora reggeli kezdéssel indítanánk a programot, hogy aztán a többi is beleférjen. Ez valószínűleg szerdán lesz, de nyilván még egyeztetnünk kell velük. Majd teszünk egy e-mailes megkeresést, illetve telefonon a munkatársak elérnek mindenkit, hogy jó-e a 4-e, mert ha csak hárman tudunk elmenni, akkor inkább nem megyünk. Ezt végigkérdezzük, viszont nagyon nem tudjuk már tovább húzni, mert akkor inkább azt mondom, hogy halasszuk el februárra. *(Szávay István: 6-án KMKF van.)* 6-án KMKF van ráadásul, tehát 5-6-a foglalt a bizottság tagjainak. Köszönöm szépen.

Mindenkinek további jó munkát kívánok, és jó étvágyat az ebédhez!

Még egyszer köszönöm előadóinknak, hogy eljöttek, itt voltak. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 52 perc.)

Potápi Árpád János
elnök

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika